

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Márie Usačevovej v právnej veci navrhovateľa: **M. T.**, bytom P. X., V., proti odporkyni: **Sociálna poisťovňa, ústredie**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, **o výšku starobného dôchodku**, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. októbra 2010, č. k. 20Sd/114/2010-28, jednohlasne, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 26. októbra 2010, č. k. 20Sd/114/2010-28 **m e n í** tak, že rozhodnutie odporkyne číslo X. zo dňa 28. mája 2010 v spojení s rozhodnutím číslo X. zo dňa 28. augusta 2010, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutia odporkyne číslo X. zo dňa 28. mája 2010 a 28. augusta 2010 a navrhovateľovi nepriznal právo na náhradu trov konania.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že preskúmanými rozhodnutiami odporkyňa podľa § 65, § 112 ods. 3 a 6 a podľa § 274 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z. z.“) od 6. júla 2010 znížila navrhovateľovi invalidný dôchodok zo sumy 424,50 € na 424,20 € mesačne. Navrhovateľ namietal osobný vymeriavací základ za rok 2004 v hodnote 167256, vymeriavací základ

za rok 2004. Poukázal na to, že v roku 1999 mu bol priznaný invalidný dôchodok rozhodnutím, v ktorom sa žiadne vymeriavacie základy nespomínajú. Krajský súd mal za preukázané, že navrhovateľovi bol rozhodnutím odporkyne číslo X. z 3. mája 2005 priznaný starobný dôchodok od 24. januára 2005 v sume 9014 Sk mesačne, pričom v uvedenom rozhodnutí nebol do rozhodujúceho obdobia zaradený rok 2004 z dôvodu, že v ňom navrhovateľ nemal zhodnotený žiadny vymeriavací základ; tento rok bol zaradený do rozhodujúceho obdobia na účely výpočtu starobného dôchodku až preskúmanými rozhodnutiami a vymeriavací základ v roku 2004 bol započítaný v správnej výške v súlade s § 278 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z., pričom práve v dôsledku započítania uvedeného vymeriavacieho základu došlo k zníženiu výšky starobného dôchodku. Z uvedeného dôvodu krajský súd považoval rozhodnutia odporkyne za súladné so zákonom.

Rozsudok krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním. Namietol, že ako invalidný dôchodca v roku 2004 nebol zárobkovo činný a získal náhradnú dobu podľa § 255 ods. 3 zákona, ktorá trvala celý rok a preto podľa § 63 ods. 8 zákona mala byť táto doba z obdobia dôchodkového poistenia v rozhodujúcom období vylúčená. Namietol postup odporkyne podľa § 278 ods. 2 zákona, lebo podľa jeho názoru sa malo postupovať podľa § 138 ods. 21 zákona, keďže u neho nešlo o vyradenie z invalidného dôchodku do starobného alebo predčasného starobného dôchodku, ale o určenie sumy starobného dôchodku podľa § 66. Vzniesol otázku, či mu bude doba do 31. decembra 2003 zhodnotená. Podľa obsahu odvolania sa navrhovateľ domáhal zmeny rozsudku krajského súdu a zrušenia rozhodnutia odporkyne a vrátenia veci odporkyni na ďalšie konanie.

Odporkyňa v stručnom vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Predmetom konania bolo preskúmanie rozhodnutí odporkyne o znížení sumy starobného dôchodku.

Z dávkového spisu odporkyne vyplýva, že navrhovateľovi bol podľa § 29 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. priznaný invalidný dôchodok od 12. februára 1999, pričom nárok na výplatu tohto dôchodku trval až do vzniku nároku na starobný dôchodok. Starobný

dôchodok bol navrhovateľovi priznaný od 24. januára 2005 rozhodnutím odporkyne číslo X. z 3. mája 2005, pričom doba poberania invalidného dôchodku od 12.2.1999 do 23.1.2005 mu bola započítaná do obdobia dôchodkového poistenia (46 rokov a 157 dní = 16 947 dní) v celom rozsahu; roky 1999 až 2005 však v uvedenom rozhodnutí neboli zahrnuté do rozhodujúceho obdobia pre výpočet výšky starobného dôchodku.

Preskúvanými rozhodnutiami, ktorými došlo k zníženiu výšky starobného dôchodku, odporkyňa rovnako započítala navrhovateľovi obdobie dôchodkového poistenia v rozsahu 16 947 dní, teda v tomto hodnotení nedošlo k zmene. Na rozdiel od rozhodnutia z 3. mája 2005 však preskúvanými rozhodnutiami odporkyňa podľa § 278 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. zahrnula rok 2004 do rozhodujúceho obdobia pre výpočet výšky starobného dôchodku s odôvodnením, že navrhovateľ ako poberateľ invalidného dôchodku bol od 1.1.2004 do 31.12.2004 povinne dôchodkovo poistený podľa § 15 ods. 1 písm. f/ tohto zákona, pričom poistné za neho za toto obdobie odvádzala do Fondu starobného poistenia Sociálna poisťovňa. Toto odôvodnenie vyplýva z rozhodnutia z 27. augusta 2010, ktorým odporkyňa zmenila svoje rozhodnutie z 28. mája 2010 v časti odôvodnenia. Pre posudzovanie zákonnosti rozhodnutí odporkyne je rozhodujúce znenie zmenového rozhodnutia z 27. augusta 2010.

Navrhovateľ namietal, že rok 2004 mu nemal byť započítaný do rozhodného obdobia pre výpočet výšky starobného dôchodku z dôvodu, že po celý rok 2004 bol poberateľom invalidného dôchodku a preto išlo o náhradnú dobu v zmysle § 255 ods. 3 zákona o sociálnom poistení. Táto námietka navrhovateľa nie je dôvodná, lebo za náhradnú dobu podľa uvedeného ustanovenia možno považovať iba dobu poberania invalidného dôchodku, ktorá bola získaná podľa predpisov účinných do 31.12.2003. Rok 2004 nie je náhradnou dobou získanou do 31.12.2003 a preto odporkyňa postupovala v súlade so zákonom, keď rok 2004 zahrnula do rozhodujúceho obdobia pre výpočet výšky starobného dôchodku. Pokiaľ navrhovateľ mal pochybnosti o započítaní doby poberania invalidného dôchodku do doby dôchodkového poistenia, z preskúvaných rozhodnutí vyplýva, že táto doba mu bola započítaná v celom rozsahu od 12.2.1999 do 23.1.2005 pod znakom „F“(obdobie poberania invalidného dôchodku).

Invalidný dôchodok, priznaný podľa § 29 zákona č. 100/1988 Zb. sa podľa § 263 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. po 31. decembri 2003 považuje za invalidný dôchodok podľa tohto zákona.

V zmysle § 263 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení účinnom do 18.7.2006, trvanie invalidity na nárok na invalidný dôchodok uvedený v odseku 1 Sociálna poisťovňa preskúma podľa tohto zákona aj v prípade, že nebola určená lehota kontrolnej lekárskej prehliadky.

Z dávkového spisu odporkyne vyplýva, že pri uznaní invalidity dňom 12.2.1999 navrhovateľovi nebola určená lehota kontrolnej lekárskej prehliadky z dôvodu, že nebola potrebná.

V prípadoch poberania invalidného dôchodku, priznaného podľa predpisov účinných do 31.12.2003, ktorý sa od 1.1.2004 považuje za invalidný dôchodok podľa zákona č. 461/2003 Z. z. a v ktorých malo dôjsť k preskúmaniu trvania invalidity podľa § 263 ods. 2 tohto zákona sa vymeriavací základ v roku 2004 určuje podľa § 278 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. Nedôvodná bola preto i námietka navrhovateľa, že vymeriavací základ za rok 2004 mal byť určený podľa § 138 ods. 21 zákona.

Keďže zo znenia rozhodnutia z 28.8.2010 vyplýva, že sa ním mení rozhodnutie z 28.5.2010, výrok rozsudku ktorým krajský súd potvrdil obe rozhodnutia odporkyne ako samostatné rozhodnutia nebol správny a preto ho odvolací súd zmenil tak, že podľa § 219 ods.1, 2 O.s.p. potvrdil rozhodnutie z 28.5.2010 *v spojení* s rozhodnutím z 28.8.2010, považujúc ich za súladné so zákonom.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ nebol v odvolacom konaní úspešný a odporkyňa náhradu trov konania nežiadala.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. februára 2012

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská